

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7323

София, 16.06.2021

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИО ДИМИТРОВ

ЧЛЕНОВЕ:ПАНАЙОТ ГЕНКОВ

ЮЛИЯН КИРОВ

при секретар
на прокурора
от съдията

ЮЛИЯН КИРОВ

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 5527/2021. ☐

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от АПК.

Образувано е по частна жалба на М. П. срещу Определение № 179 от 14.04.2021г., постановено по административно дело № 179 от 2021г. на Административен съд Монтана (АС Монтана), с което е оставена без разглеждане жалбата на лицето, в качеството му на Председател на Общински съвет Берковица, срещу Решения № 583 и №584 от Протокол № 30/ 31.03.2021г. на Общински съвет Берковица и е прекратено производството по адм. дело № 179/ 2021г. по описа на Административен съд- Монтана.

В частната жалба се излагат доводи, че определението е немотивирано и неправилно, като постановено при противоречие с материалния и процесуалния закон, както и при несъобразяване със събраните в производството доказателства.

Счита, че за него е налице правен интерес от обжалване, тъй като при предсрочно прекратяване на правомощията, като председател, безспорно са засегнати лични права и интереси, които е придобил с избора за представляващ на органа на местно самоуправление.

Ответната страна- Общински съвет Берковица не изразява становище по жалбата.

Ответната страна- Д. Е. счита, че определението е правилно, законосъобразно и напълно мотивирано, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Върховният административен съд, трето отделение, след като прецени допустимостта на частната жалба и изложените в нея доводи приема, следното: Частната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното определение е оставена без разглеждане жалбата на М. П. срещу Решения № 583, 584 от Протокол № 30/ 31.03.2021г. на Общински съвет Берковица. Съдът е посочил, че след като е прекратил правомощията на оспорващия, като Председател на Общински съвет Берковица с първото оспорено Решение № 583 от

Протокол № 30/ 31.03.2021г. на Общински съвет Берковица, на основание, чл.6, ал.2 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Берковица е избрана комисия от трима члена, която да проведе процедура по тайно гласуване за избор на Председател на Общински съвет Берковица.

С второто оспорено Решение № 584 от Протокол № 30/ 31.03.2021г. на Общински съвет Берковица, на основание чл.24, ал.3 от ЗМСМА, във вр. с чл.21, ал.1, т.3, във вр. с чл.24, ал.3, т.2 от ЗМСМА и чл.8, ал.3 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Берковица, след получени 10 гласа в подкрепа на предложението от 11 броя участвали в гласуването общински съветника, Д. Е. е избран за Председател на Общински съвет Берковица.

Решаващият съд е посочил, че така описаните решения на Общински съвет Берковица са част от процедура по избор на Председател на Общински съвет Берковица, тоест подадената жалба срещу тях с оглед процесуална икономия дава възможност да се разгледат в рамките на едно съдебно производство.

Намерил е, че въпросът за избора на председател на общинския съвет е предоставен на преценката на самия общински съвет, която е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Правото да бъде избран за председател на общинския съвет има всеки един от общинските съветници, поради което с прекратяване на пълномощията на председателя не се накърняват лични права и интереси, или обществени такива. Като общински съветник - член на колективния орган, оспорващият има право на един глас, с който да изрази становището си по подложеното на гласуване решение, поради което за него не е налице правен интерес да оспорва взетото с мнозинство от колективния орган решение.

В заключение решаващият съд е счел, че жалбата е недопустима, като я е оставил без разглеждане и е прекратил производството по делото.

Определението е правилно.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за липса на мотиви в оспореното определение. Съдът подробно е изложил мотиви относно характера на оспорените решения на Общински съвет Берковица и изрично е посочил, защо приема, че жалбата се явява недопустима.

Твърденията, свързани със съществени нарушения на административнопроизводствените правила при вземане на решенията на ОбС са неотнормими, тъй като същите са предмет на разглеждане по същество, като в случая жалбата е недопустима и съдът не дължи произнасяне по съществото на спора.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че е нарушен материалния закон. Общинският съвет е колективен орган, който се състои от избраните общински съветници, чиито решения се вземат по реда и на основание мнозинството, определено в чл. 27 ЗМСМА.

Правомощията на ОбС се регламентират от разпоредбата на чл. 21 ЗМСМА, като на основание чл. 21, ал. 1, т. 3 ЗМСМА, общинският- съвет избира и освобождава председателя на ОбС.

С разпоредбата на чл. 24 ЗМСМА е регламентирано задължението за избор на председател на общинския съвет, процедурата за избора, правото за избор на заместник- председатели на съвета и предпоставките за предсрочното прекратяване на пълномощията на председателя на ОбС.

Председателят на ОбС се избира измежду състава на общинските съветници и няма статут на едноличен орган на държавна власт. Същият притежава организационно-представителни функции, осъществявани във връзка с дейността на съвета и неговите взаимоотношения с други субекти, като длъжността е изборна и се заема за определен срок, съвпадащ с мандата на избирация орган.

Въпросът за избора на председател на ОбС е предоставен на преценката на самия общински съвет- чл.17, т.1 ЗМСМА и чл. 24, ал. 1 ЗМСМА. Качеството на председател на общинския съвет е свързано с упражняване на представителна власт на колективния орган- чл.25 ЗМСМА. Правото да бъде избран за председател на ОбС има всеки един от общинските съветници, поради което с избора или с прекратяване на пълномощията на председателя не се накърняват лични права и интереси, или обществени такива, за да бъде обоснован правен интерес от съдебно обжалване. В случая противно на твърдението на частния жалбоподател, настоящият състав счита, че правният интерес не може да бъде изведен и от разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, съгласно която гражданите и юридическите лица могат да обжалват пред съдилищата всички административни актове, щом те нарушават или застрашават техни права и законни интереси и не са изключени изрично със закон от съдебното обжалване. Недопустимо е по пътя на съдебното обжалване да се подлага на контрол волята на общинските съветници- кой да ги представлява и ръководи. Изложените мотиви в частната жалба, че с оспорените решения са засегнати лични права на общинския съветник от "придобито качество на председател на общинския съвет", са неоснователни. На основание разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗМСМА общинският съвет избира от своя състав от общински съветници председател на съвета. Органът на местната власт излъчва от своите среди ръководител. Този акт не засяга неблагоприятно останалите съветници.

В пълномощията на общинския съветник не е включена законова възможност да обжалва решението за избор на председател. Съдебният контрол по ЗМСМА е регламентиран само досежно решението на ОбС за предсрочно прекратяване пълномощията на общинския съветник, защото с това решение се накърняват права, произтичащи от вота на населението- чл.30, ал.6 и ал.8 ЗМСМА. Общинският съветник има законово задължение по чл. 36, ал. 1, т. 2 ЗМСМА да присъства на заседанията на общинския съвет и да участва в решаването на разглежданите въпроси, като е обвързан от приетото решение и не може да го обжалва за законосъобразност по реда на ЗМСМА. Правото на оспорване е дадено в защита на субективни материални права, засегнати от административния акт, а несъгласието на съответния общински съветник със становището на мнозинството се изразява с начина на гласуване при вземане на решението- чл.33, ал.1, т.3 ЗМСМА.

Решението за избор на председател не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност на основание чл. 45, ал. 3 ЗМСМА, защото с него не се прекратяват пълномощията на общински съветник на конкретното лице. В този смисъл е Определение № 15927 от 27.12.2010 г. на ВАС по адм. дело № 10155/ 2010 г., Трето отделение.

Наличието на пряк и личен, правен интерес на оспорващия е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата срещу административен акт, като нейната липса определя недопустимост на оспорването.

По изложените съображения, Върховният административен съд, трето отделение приема, че обжалваното определение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във връзка с чл. 236 АПК, Върховният административен съд, трето отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 179 от 14.04.2021г. по административно дело № 179 от 2021г. на Административен съд- Монтана.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.